

kunde ikke efter den samme Tankegang sige, at naar man nu tager 50,000 Rd., saa vilde man det næste Aar tage 100,000 Rd. og dernæst 150,000 Rd., indtil der ikke var Mere tilbage. Det er blevet yttret, at det vilde være ussikkert, at de heromhandlede Fonds samlede til Gætt til Videnskabens Nytte. Jeg skulde imidlertid troe, at det, naar man overhovedet kunde forsones sig med en saadan Sammensmeltning og praktisk gennemføre den paa en forstandig Maade, ikke burde møde nogen Misbilligelse, at det blev kunstneriske og videnskabelige Formaal, som i det Hele skulde fremmes gennem den samlede Fond. Der er jo allerede nu i forskjellige Retninger gjort Anvendelse af Sorø Academies Midler netop til af mig nævnte særlige Formaal. Ganske vist erkjender jeg imidlertid, at, hvis den af mig saaledes nys fremsatte Tanke skal have en Fremtid, saa maa den ikke tages som et øieblikkelig Expedient for et enkelt Aar, men saa maa den bringes i Forbindelse med det andet af mig berørte Spørgsmaal, som ogsaa for Tiden staaer paa Dagsordenen. — Skulde jeg have taget feil med Hensyn til den høitærede Ministers Standpunkt ligesoverfor Forslaget under Nr. 5, skulde den høitærede Minister ikke personlig lægge en særlig afgjørende Vægt paa dette Spørgsmaal, saa stiller Sagen sig naturligvis anderledes. Jeg har, som sagt, forstået Forholdet saaledes, som om der var en bestemt Forskjel imellem det nævnte Forslag og Ministerens Forslag om Seminariefonden. Skjøndt jeg, dersom Forslaget under Nr. 4 forelaa frit, ikke vilde stemme saaledes med Hensyn til samme som nu, da det foreligger til Afgjørelse under Finanslovsforlagets Behandling, saa maa jeg dog bemærke, at Seminariefonden ikke er nogen særdeles hellig Fond, eller af nogen meget gammel og ærværdig Oprindelse, og at man jo ogsaa før har taalt en Fravigelse fra den i Forslaget under Nr. 4 omhandlede Bestemmelse. Jeg kan derfor godt forstaae, at den høitærede Minister indtager en noget forskjellig Stilling overfor de i Forslagene under Nr. 4 og Nr. 5 foreliggende Spørgsmaal.

Jeg har med megen Interesse hørt de Forhandlinger, som have fundet Sted i Anledning

af de Forslag, som under Nr. 7 og 8 ere stillede af tre ærede Medlemmer. Det forekommer mig, at Hensigten med disse Forslag i det Væsentlige, eller dog idetmindste for en stor Deel, maa siges at være naaet ved den første Forhandling og ved den Opfordring, som deri — hvis den overhovedet behøvedes, hvad jeg ikke vil sige — ligger til den høitærede Minister om en nøie Undersøgelse af disse Forhold. Et væsentligt Udbytte vil ogsaa netop være de Udtalelser, som vi have hørt af den høitærede Minister om Anvendelsen af de paagældende Midler. Selve Forslagene under Nr. 7 og 8 kan jeg derimod for mit Vedkommende ikke stemme for, som de foreligge. Hvad det første af dem angaaer, da er det efter min Formening under alle Omstændigheder — og ialfald da paa dette Punkt af Finanslovsforlaget — for stærkt at forlange, at der skal foreligge tilstrækkelige Oplysninger om, at Skolerne drives efter „faste Planer“. Dette er et altsfor stærkt og fast Udtryk, og det Samme gjælder nu om de følgende Udtryk: „paa en efter Clevernes Fremtidsbestemmelse grundig og tilfredsstillende Maade“. Ordet „grundig“ er et farligt Ord; ikke at jeg elsker Overfladiskhed, men man bruger virkelig ofte dette Ord saare let, og Folk troe hyppig at kunne naae Grundighed ved Noget, som langtfra er tilstrækkeligt. Ikke heller kan jeg stemme for det andet Forslag, det under Nr. 8, thi det forekommer mig, at, hvis der har været Tvivl om Fortolkningen paa dette Punkt — en Tvivl, som ikke forekommer mig tilstrækkelig grundet —, saa vil man ved den Maade, hvorpaa Forslaget er affattet, afgjøre Sagen eenfaldigt til den ene Side. Der bør dog ogsaa kunne gives Bidrag til unge Mænd, som af særlige Grunde ikke have søgt et saadant, da de skulde optages paa en Høiskole, navnlig fordi de mulig ikke dengang trængte dertil, men som nu, efterat de ere komne der, blive trængende dertil. Jeg seer heller ikke rettere, end at, naar den høitærede Minister erklærede, at, hvad Forslagsstillerne tilsigte med Forslaget, er Noget, som han allerede vil være istand til at fyldestgjøre i Henhold til Bøtseringen, som den nu foreligger, efter en naturlig og forstandig Anvendelse af samme — og